

[Finansministeren]

slaget, at der ved fastsættelsen af størrelsen af den søgte bemyndigelse var taget hensyn til regeringens ønske om at kunne nøjes med at fremsætte forslag til lov om optagelse af statslån i udlandet én gang årligt. Som det fremgår af bemærkningerne til nærværende forslag, resterer der ved udgangen af oktober måned knap 2 mia kr. af denne bemyndigelse. Hertil kommer, at reserven af utrukne kreditter i løbet af 1980 er blevet forøget med 475 mill. \$, svarende til 2,8 mia kr., som allerede er fratrukket i lånebemyndigelsen.

Af det løbende betalingsbalanceunderskud i de første 3 kvartaler af 1980 kan det rent foreløbigt anslås, at statens nettolåntagning har dækket knap halvdelen. Godt 1 mia kr. er finansieret ved en reel nedgang i valutareserverne, mens resten er finansieret i stort set lige store andele af hypotekbanken, de øvrige offentlige udenlandske låntagere og den private kapitalimport.

Hvis den private kapitalimport i den forløbne del af 1980 skulle have ydet et væsentlig større bidrag til betalingsbalancefinansieringen, end tilfældet faktisk har været, ville det have været nødvendigt at følge en betydelig strammere pengepolitisk linje. Regeringen og Nationalbanken var enige om ikke at lade den kraftige stigning i det udenlandske renteniveau i forårsmånederne 1980 slå fuldt igennem på det indenlandske renteniveau. I den foreliggende situation fandt man, at en mere afdæmpet stigning i renteniveauet måtte være at foretrække, og en sådan politik var mulig, bl. a. fordi staten rådede over en vis valutarisk stødpude i form af utrukne kreditter.

Jeg har i nærværende lovforslag søgt om en udenlandsk lånebemyndigelse af samme størrelse som sidste år. Jeg har herved forudsat, at staten også i 1981 skal dække en væsentlig del af det samlede finansieringsbehov på 19-20 mia kr. På grund af de stigende afdrag på den offentlige udlandsgæld giver en forventet nedgang i det løbende betalingsbalanceunderskud sig ikke fuldt udslag i bruttofinansieringsbehovet.

Den søgte bemyndigelse må påregnes at dække statens lånebehov i 1981, og den vil give rimelige muligheder for en fleksibel tilrettelæggelse af den nødvendige statslige låntagning under hensyn til udviklingen på de udenlandske lånemarkeder.

Med disse bemærkninger indstilles lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) *Forespørgsel til justitsministeren:*

Forespørgsel af Pilgaard Andersen (FP), Birgith Mogensen (CD) og Inge Krogh (KrF) m. fl.:

»Hvilke initiativer agter ministeren at tage for at hindre, at indsatte i fængsler, anstalter og arresthuse påtvinges narkotika af medfanger?«

(Forespørgsel nr. 9. Anmeldt 16/10 80. Fremme af forespørgslen vedtaget 22/10 80).

Forhandling

Den fg. formand (Søren B. Jørgensen):

Taletiden for ordførerne er aftalt til 10 minutter i 1. omgang og 5 minutter i 2. omgang.

Ordføreren for forespørgerne, hr. Knud Lind, har ordet.

Knud Lind (FP):

Når partierne centrum-demokraterne, kristeligt folkeparti og fremskridtspartiet i forening har rejst denne forespørgselsdebat om, hvilke initiativer ministeren agter at tage for at hindre, at indsatte i fængsler, anstalter og arresthuse påtvinges narkotika af medfanger, skyldes det, at vi dels gennem pressen, dels gennem fængselspersonalet på Nyborg statsfængsel er blevet gjort opmærksom på de tilstande, som hersker i danske fængsler i form af narkotikamisbrug med deraf følgende kriminalitet.

Det er partiernes opfattelse, at strafafsonere, som er indsat i danske fængsler, bør kunne afsone en straf, uden at de under deres ophold helt eller delvis bliver tvunget ud i et narkotikamisbrug, som medfører ny kriminalitet. Under strafafsoningen i et fængsel er strafafsoneren mod sin vilje anbragt i statens varetægt. Strafafsoneren har ikke længere rådighed over sin person eller færden og er helt prisgivet de vilkår, som fængselsforsorgen tilbyder den pågældende.

Et af de vilkår, som dagens fængselsforsorg via vores narkotikapolitik og i særdeleshed på grund af manglende kontrolforan-